

Teatrimürk

Rudolf Sirera

Pariis, 1784. Rokokoo-stiilis palee vastuvõtusaal. Sisustus vastab toleaja maitsele ja stiilile. Tagaseinas on nišš, mida ääristab suur eesriidega varjatud võlvkaar. Ülejäänud osa tagaseinast võtab enda alla võretatud aken, kust paistab järk-järgult hämarduv taevas. Paremalt ja vasakul on suletud ukSED. GABRIEL de Beaumont istub tugitoolis ja ootab kohtumist markiiga. TEENER, kelle samm on ebalev, süütab pikkamisi küünlaid kandelaabrites.

GABRIEL (*valju häälega, pärast pikka pausi*): Härra markii on vist unustanud, et ma siin olen. (*Teener ei vasta. Vaikus. Gabriel kordab ükskõikse tooniga.*) Kas sa tuletasid talle meelde, et ma ootan temaga kohtumist... (*lühike paus*) juba ligemale tund aega...? (*Teeb, nagu teenri vaikimine solvaks teda*). Pealegi ei olnud mitte mina sellest kohtumisest huvitatud... Härra markii ise... (*Peatub kõhklevalt. Kogub end ja jätkab söakalt*) Jah, ta ise... Härra markii ise avaldas soovi minuga kohtuda... Võib-olla sa ei teadnudki? Eile, etenduse vaheajal saatis ta mulle sõnumi: „Ma sooviksin vahetada mõne sõna komöödianäitleja Gabriel de Beaumontiga...“ Sa ometi ei arva, et minu masti näitlejal on aega laialt käes... Just täna pidin ma mitu näidendit läbi lugema... (*Kaugelt kostab kuus kellalööki. Gabriel muutub üha kärsitumaks*). Olgu, aitab küll! Sa ajad mind... närvi... Tatsad siin ringi nagu mõni tont, mingit kasu sinust ei ole! Sa vist arvad, et on suur vahe, kas põleb kaksikümmend või nelikümmend kandelaabrit... Minu pärast võid ennast vaevast säästa. Mina igatahes lahkun. (*Tõuseb*) See on tõesti mingi nali. Nähtavasti ei kavatse härra markii täna minuga kohtuda, ja minul on palju tegemist...

TEENER (*neutraalselt, tööd katkestamata*): Härra markii palub end vabandada. Ta kohtub teiega mõne hetke pärast.

GABRIEL (*sarkastiliselt*): Püha jumal! Tuleb välja, et sa ikka oskad rääkida! Ma juba arvasin, et sa ei olegi inimene, vaid liikuv kuju!

TEENER : Härra markii soovib, et tema majas viibimine valmistaks teile rõõmu, mitte tuskas...

GABRIEL: Mis tuska nüüd... See tuba on ju päris hubane, aga...

TEENER: Teie loal... (*Paneb valmis serveerimislaua jookide ja klaasidega. Klaasid võtab ta hii-gelsuurest sisseehitatud baarikapist, kuhu avaneb üks külge-seina ustest*). Härra markii palus edasi öelda, et te võite tellida, mida hing ihkab.

GABRIEL: Midagi ei ihka, tänan pakkumast.

TEENER (*justkui poleks neid sõnu kuulnud*): Ma julgen teile eriliselt soovitada seda Küprose veini... See on kõrgelt hinnatud jook, ja küllaltki eksootilise järelmaiguga... (*valab veini klaasi, mille Gabriel on sunnitud vastu võtma*).

GABRIEL: Olgu, olgu. (*Tühjendab klaasi ühe sõõmuga, et vestlusega kiiremini ühele poole saada. Püüab alla suruda vastikusgrimassi.*) Aga sa ütle oma isandale, et hoopis suuremat au osutaks ta mulle, kui ta võimalikult ruttu välja ilmuks. Kas on arusaadav?

TEENER: Ma ütlen härra markiile edasi... (*Ei lähe kuhugi*).

GABRIEL: Kui sa seisad siin nagu post, siis mismoodi sa minu sõnad edasi annad? (*Jälle ärritunult*)
Taevas halasta, tee, mis ma ütlesin!

Teatrimürk. [El verí del teatro]. Estrenada amb el títol *Marquis d'Artiste* al teatre Eesti Draamateater el 5 de juny de 2011.
Traduït per Maria Kall